

นิทานชาดก : ปันณิกชาดก (พ่อหลงใจลูกสาว)

นำเสนอเมื่อ : 8 พ.ย. 2552

วันนี้จะเล่านิทานให้ฟังค่ะ... เรื่องปันณิกชาดก (พ่อหลงใจลูกสาว)

ในสมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้าประทับอยู่วัดเชตวัน เมืองสาวัตถีปรารภอุบาสกพocaฝึกผู้หลงใจลูกสาวคนหนึ่ง ได้ตรัสอดีตนิทานมาสาธก ว่า...

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระโพธิสัตว์เกิดเป็นรุกขเทวดาประจำอยู่ต้นไม้ในราวป่าแห่งหนึ่งใกล้เมืองพาราณสี สมัยนั้นมีพocaชายฝึกคนหนึ่ง มีธิดาสาวสวยอยู่คนหนึ่ง มีมารยาทความประพฤติเรียบร้อยดีมาเสียอย่างเดียวกับที่ชอบหัวเราะหน้ารึนอยู่เสมอ

อยู่ต่อมาได้มีผู้มาชวนนางไปเป็นลูกสะใภ้ พ่อค้าเกิดความไม่มั่นใจในตัวลูกสาวเกรงว่าจะไปสร้างความอับอายขายหน้าให้แก่สกุลเมื่อไปอยู่ในบ้านสามี เพราะเห็นหัวเราะหน้ารึนอยู่เป็นประจำ จึงจะทดลองใจลูกสาว

วันหนึ่ง จึงชวนลูกสาวไปเก็บผักในป่าด้วย เมื่ออยู่ด้วยกันตามลำพัง จึงเข้าไปจับมือลูกสาวแล้วกล่าวถอยคำเล่าโลมทำทาทจะโอบกอด

นางพocaถูกพ่อจับมือและทำทีจะปล้ำเช่นนั้น ก็ร้องไห้สะอึกสะอื้นขึ้นว่า "ยามเมื่อฉันมีทุกข์ ท่านผู้ใดเล่าเป็นที่พึ่ง ท่านผู้นั้นคือ บิดาของฉัน กำลังประทุษร้ายฉันในป่า ฉันจะร่ำร้องหาใครในกลางป่า ท่านผู้นั้นกลับทำกรรมอันสาหัสเสียเอง"

พ่อจึงพูดปลอบนางว่า "ลูกรัก พ่อจับมือเจ้าก็เพื่อจะทดลองใจเจ้าดู บอกพ่อซิลูกว่า เจ้ามีภุมาริการธรรม (หิริโอตตปปะ) แลหรือ"

"ฉันมีแล้วจะพ่อ แม้แต่จะมองดูผู้ชายคนไหน ก็ไม่คิดอยากจะได้เลย" ลูกสาวตอบพocaจึงทราบว่ ลูกสาวของตนเป็นผู้พร้อมที่จะมีครอบครัวไต่แลว เมื่อกลับถึงบ้านแลวก็ยกลูกสาวให้แก่สกุลนั้นไป รุกขเทวดาที่เห็นเหตุการณ์ในวันนั้นไต่แต่ให้เสียงสาธุการ

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า : มีลูกสาวดีเป็นศรีแก่บ้าน มีลูกสาวชั้คร้านอัปรีัยจัญไร

